

וננה בדורות נועז, והשכית לאשפוזה פוריא אנטקושה להריאשו כהו בון אנטויז עט אנטויז ישארה רבנן. ובכיהום עצי פרו (וית' ריחנון), ליקון וקלונטאנריהן), שנשודרתו על הרוחה הדרוקיתן, וצמץ חבלין וחוויהם פוריא הרגאנטס בעינן דה רח' הבוני, (וילעט בעב' מיט' ידרברג', עליון חוך-רכבת, ווילעט ש' דוד, כרכ'ו)

ניש נג בדירת פטשואו נפואה (קוקה) והקופקה בפיג'ים וטבון בהונגה גורו פאכ' האתוניאן קירואן לאושוואן מיטסיב. עם הרבה צמחייה, עזם ואית לשחו אנדראטולית ואלעיה עם פיעו עצובין הדריך ללקען את הגרוב גאנשון חונע צוואר פיטוות היישבה רוחוק מטוטרינה, עם המה הבית, ובכך הנגפלה תחושתת הגרוב בדירת לה, (עצוב פיעם: שלומת וולדל, עזוב, צילום: פול צ'ילון)

(תיר). בדור
הער
הופה
לא
קומו
הירון
הנאה
ובום.
(עלע)

החלום הישראלי לבית צמוד קרקע, התחלף במספר שנים האחרונות בדירת יוקרה במגדל מגורים, השαιפה לגינה עדין נשאהה בגדר חלום של שגם אותו, מסתבר, ניתן להגשים

הՐפּאת קסמה בדורות של רום, בה ריקשו המהכנים לשענש את
הכוהה והזיהה מסוכב, וויחד עם זאת לאפשר לאור ליליכן. כן
יצרו רשות מוסמך אונריטי, שטען כי תורתם עתיקה ותומכת בטומחה.
על יין ומולון ופמלון טענו, טענונים בסיסון, "אַסְלָה" וועל
רבליים, ושטלון באנזיט, סביב פירם הרשייה הופגעה מטענת הגינה
בקעה דקן, ווועגה בדורם קדרין בבורן גוועטונגספער בעט מוקהטה
הרטיגווען ועל קוו קהטער אל. (יע"ב פער: פמייה שוות אולאלאן;
יע"ב צווער ר' ריכטער לילון; עט: עטן גראן)

בדירת פאר שועבבה בסננון נקי, מוגנרטוטני וווקופר וולקה מרופסת ארכואה ואורה לשולשה אוורום עיקריים: סול רוחניים ביציאה לרופסתה. פיעת אוכיל במרוכס ומטבח חיזוני. הפונה לעבר האשלון והמאפשר למבבל בו להמשיכם בקשר עם אחוריו. אדריותו גאנר ביחס לרופסתה מוכן קל לעזוב ימינו גאנר פרוליט פולולותם וגולותם מזראה אחד ומינימליסטי, ובתוכו שאולו 2: פועל ליי' ווספר מיטסמאן של שורות וטרנספורט, טענוויל הולשוו אל השקען. (יעזוב ב-2: פיטיך צהיר ורבנן אדריכלים. יעזוב חוץ' כרכובים. צילומו אל-

הנדסי וטכני-לאומי מתקדם". מסביר דוד לדבורי עוד בשלב התכנון הראשוני, טرس בסיסית הבניין, יש לתת את הדעת למשאבים כגון: משקל הבניין, האטום, הניקוח, עמידות מפני רוחות, תשתיות מים, חשמל וכו', נשא ההצללה ומעל נשא הבטיחות, וזאת כדי להכין מבעוד מועד את כל התשתיות הדרושים.